

Sygn. akt I Ns 232/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Makaruk

Protokolant Jadwiga Styła

Po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2018 r. w Zambrowie na posiedzeniu jawnym sprawy

z wniosku T. S.

z udziałem H. S. (1)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego T. S. i H. S. (1) wchodzi udział w wysokości 1/2 (jedna druga) w prawie własności zabudowanej działki gruntu o powierzchni 0,0187 ha, położonej w Z., oznaczonej numerem geodezyjnym (...), dla którego w tut. Sądzie w Wydziale Ksiąg Wieczystych prowadzona jest KW nr (...);

II. dokonać podziału majątku wspólnego T. S. i H. S. (1) w ten sposób, że majątek szczegółowo opisany w pkt. I (pierwszym) niniejszego postanowienia przyznać na wyłączną własność uczestnice H. S. (1);

III. zasądzić tytułem spłaty od uczestniczki H. S. (1) na rzecz wnioskodawcy T. S. kwotę 892,40 (osiemset dziewięćdziesiąt dwa i 40/100) złotych płatną w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia kończącego postępowanie w sprawie;

IV. wartość przedmiotu sprawy ustalić na kwotę 11.500 (jedenaście tysięcy pięćset) złotych, a opłatę od wniosku na kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych i uznać ją za uiszczoną w całości przez wnioskodawcę T. S.;

V. ustalić, iż koszty postępowania obciążają strony w częściach równych, zaś szczegółowe wyliczenie tych kosztów pozostawić referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I Ns 232/17

UZASADNIENIE

T. S. wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego nabytego w trakcie trwania małżeństwa z H. S. (1) składającego się z: udziału w wysokości 1/2 w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości oznaczonej numerem geodezyjnym (...) położonej w Z. przy ul. (...) o powierzchni 0,0066 ha, dla której Sąd Rejonowy w Zambrowie prowadzi księgę wieczystą nr (...) (wartość 40.000 zł) oraz udziału w wysokości 1/2 w prawie własności zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem geodezyjnym (...) położonej w Z. przy ul. (...) o powierzchni 0,0187 ha wraz z udziałem 1/2 w budynku mieszkalnym, dobudową do budynku mieszkalnego w całości o łącznej powierzchni 85,94 m² oraz budynkiem gospodarczym w całości o powierzchni 29,55 m², dla której Sąd Rejonowy w Zambrowie prowadzi księgę wieczystą nr (...) (wartość 10.000 zł). W toku postępowania pełnomocnik wnioskodawcy przyznał, iż udziały w wysokości po 1/4 należące do każdej ze stron postępowania w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości

oznaczonej numerem geodezyjnym (...) nie stanowią majątku wspólnego. T. S. wniósł o dokonanie fizycznego podziału nieruchomości (...) na trzy części, tak aby współwłaściciel tej nieruchomości J. Z. otrzymał działkę odpowiadającą jego udziałowi (1/2), a każda ze stron dostała działkę odpowiadającą udziałowi w wysokości po 1/4. Zastrzegł, iż w razie stwierdzenia braku możliwości dokonania fizycznego podziału nieruchomości, wnosi o przyznanie jej na swoją rzecz ze splatą na rzecz wnioskodawcy.

Uczestniczka poparła wniosek o podział majątku co do zasady, nie wyraziła jednakże zgody na podział nieruchomości i wydzielenie lokali. Podała, że połowa nieruchomości stanowi własność jej brata J. Z., z którym wnioskodawca jest skonfliktowany. Nadto uczestniczka podniosła, że dom nie nadaje się do remontu, a podział ze względu na stan nieruchomości jest niemożliwy. Zakwestionowała także możliwość dokonania splaty przez uczestnika z uwagi na fakt, że w B., gdzie na stałe zamieszkuje, ogłoszono jego upadłość. Wniosła o przyznanie na jej rzecz udziału w przedmiotowej nieruchomości ze splatą na rzecz wnioskodawcy.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Związek małżeński T. S. i H. S. (2) z domu Z., zawarty 16 października 1976 r. w Z., został rozwiązany przez rozwód wyrokiem 30 Izby Sądu Pierwszej Instancji w B. z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie sygn. akt 966/30/12. Strony przez cały okres trwania małżeństwa obowiązywał ustrój ustawowej wspólności majątkowej.

W dniu 17 stycznia 1979 r. T. S. wraz z H. S. (1) w udziale 1/2 na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej i M. Z. (matka H. S. (1)) w udziale 1/2 zakupili nieruchomość zabudowaną budynkiem mieszkalnym z 1965 r., oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) położoną w Z. przy ulicy (...).

Na podstawie uzyskanych pozwoleń z grudnia 1979 r. i września 1982 r. małżonkowie T. i H. S. (1) z własnych środków dobudowali fragment budynku mieszkalnego oraz wybudowali garaż – budynek gospodarczy.

W 1994 r. małżonkowie S. wyjechali do B., gdzie na stałe zamieszkali. Rzadko przyjeżdżali do Polski. W 2003 r. T. S. odszedł od żony i związał się z inną kobietą, z którą ma 14-letnią córkę. Od tego też czasu zaprzestał jakichkolwiek prac na nieruchomości przy ul. (...) w Z., nie godząc się jednocześnie na jakiegokolwiek propozycje żony i dzieci odnośnie przeniesienia należącego do małżonków udziału w prawie własności nieruchomości.

W związku z długami zaciągniętymi przez T. S., po wydaniu decyzji przez Z. (...), a w odniesieniu do drugiej wierzytelności po nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika H. S. (1), na udziale 1/2 należącym do małżonków S. w księdze wieczystej KW (...) zostały wpisane hipoteki: ustawowa na rzecz Z. (...) (wysokość zadłużenia na dzień zamknięcia rozprawy 4.448,28 zł – zaległość 727,58 zł + ustawowe odsetki), przymusowa na rzecz G. (...) w W. (wartość zadłużenia na dzień zamknięcia rozprawy 5.266,92 zł).

M. Z. umową darowizny z dnia 18 września 1996 r. przeniosła należący do niej udział w prawie własności działki (...) na syna J. Z., który jest silnie skonfliktowany z T. S.. Również J. Z. od wielu lat przebywa w B..

Z uwagi na bardzo długi czas niezamieszkiwania na przedmiotowej nieruchomości, a także brak jakiegokolwiek troski o nią ze strony właściciela działka jest zaniedbana, porośnięta dziko rosnącymi nasadzeniami, trawą. Działka jest skrajnie zapuszczona, traktowana jako wysypisko śmieci. Również stan techniczny budynków na niej posadowionych jest awaryjny. Fundamenty i ściany budynków są silnie zawilgocone i zagrzybione, podobnie jak i ściany nadziemia, w których są nadto liczne ubytki, mają znacznie obniżoną wytrzymałość i izolacyjność termiczną – łomem można lekko wybić całą cegłę, w poszczególnych miejscach mur można rozbierać rękami, zaprawa oddziela się od cegieł i kurczy w rękę. Stropy posiadają widoczne spękania konstrukcyjne, beton daje się kruszyć. Schody na poddasze grożą zawaleniem. Kominy poważnie zniszczone, aż do pełnej destrukcji. Ścianki działowe są silnie zagrzybione. Stopień zużycia okien i drzwi wynosi 100%. Istniejące częściowo docieplenie nie spełnia swojej funkcji – jest całkowicie zawilgocone. Tynki wewnętrzne, oblicowania i malowanie dotknięte są całkowitą destrukcją. Budynek nie posiada dachu, brak jest ogrzewania, instalacji, podłóg i posadzek. Stan techniczny budynku jest zły/ awaryjny. Stopień zużycia technicznego budynku wynosi 94,9 %. Remont kapitalny budynku jest zdecydowanie nieopłacalny.

Ze względu za zły-awaryjny stan techniczny budynków brak jest możliwości fizycznego podziału nieruchomości. Podział ten jest niemożliwy także z uwagi na sprzeczność z art. 93,3b ustawy o gospodarce nieruchomościami – brak ścian oddzielenia przeciwpożarowego.

Wartość rynkowa gruntu działki (...) wynosi 23.000 zł.

H. S. (1) wyszła ponownie za mąż. Obecnie wróciła na stałe do Polski ze względu na zły stan zdrowia. W Polsce złożyła wniosek o świadczenie emerytalne. Zamieszkuje obecnie u swojego syna w Z..

T. S. w dalszym ciągu przebywa w B.. Zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu. Do Polski przyjeżdża bardzo rzadko. W latach 2010-11r. w B. toczyło się postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości konsumenckiej T. S. i taka upadłość została orzeczona. Jego długi sięgają 90.000 euro. T. S. spłaca po 200 euro miesięcznie należności publiczno-prawnych.

Prawomocnym wyrokiem zaocznym z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie I C 52/05 tut. Sąd w punkcie I zobowiązał pozwanych J. Z., M. Z., H. S. (1) i T. S. do zawarcia umowy następującej treści: powódka Z. (...) oświadcza, że przysługuje jej prawo użytkowania wieczystego nieruchomości o powierzchni 66 m⁽²⁾ stanowiącej działkę oznaczoną numerem geodezyjnym (...), objętej księgą wieczystą Kw nr (...) Sądu Rejonowego w Zambrowie, które to prawo przenosi na rzecz pozwanych J. Z., M. Z., H. S. (1) i T. S. w częściach równych, za wynagrodzeniem w łącznej kwocie 3207 złotych, pozwani J. Z., M. Z., H. S. (1) i T. S. oświadczają, że wyrażają zgodę na powyższe i prawo to nabywają w częściach równych.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o: zeznania uczestniczki H. S. (1) (k.208-208v w zw. z k. 33-34), zeznania świadka E. G. (k.207v-208), a także: opinie biegłych: z zakresu budownictwa J. S. (k. 54-62), z zakresu geodezji J. T. T. (k. 80-83), z zakresu wyceny nieruchomości A. D.(k. 103-184), dokumenty znajdujące się na k. 8, akt notarialny (k.9-10), wydruk z księgi wieczystej (k. 11-24), zaświadczenie (k.25), akta KW (...), I C 52/05 tut. Sądu.

Zgodnie z art. 567 § 3 kpc w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku. Zatem jak stanowi art. 684 kpc, w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej, skład podlegającego podziałowi majątku oraz jego wartość ustala Sąd. Obowiązek wskazania składników majątku, a w razie sporu co do ich istnienia, wskazania dowodów tę okoliczność potwierdzających, spoczywa jednak na byłych małżonkach. Powyższy przepis nie daje Sądowi uprawnień do prowadzenia z urzędu dochodzeń, czy i jaki istnieje inny wspólny majątek (postanowienie Sądu Najwyższego z 18 stycznia 1968 r., III CR 97/67 w: Legalis).

W niniejszej sprawie w zasadzie nie istniał między stronami spór co do składu majątku wspólnego. Bezsporne było, iż w skład tego majątku wchodzi udział w wysokości 1/2 w prawie własności zabudowanej działki gruntu oznaczonej numerem geodezyjnym (...), a z uwagi na treść prawomocnego wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Zambrowie z dnia w sprawie I C 52/05 do majątku tego nie wchodzi udział w prawie użytkowania wieczystego działki oznaczonej numerem geodezyjnym (...) – każda ze stron jest współużytkownikiem wieczystym tej nieruchomości w udziale 1/4. Żadna ze stron nie przedstawiła też jakichkolwiek dowodów na okoliczność, iż druga strona na datę ustania wspólności majątkowej posiadała oszczędności zgromadzone w Belgii. Wnioskodawca, który wbrew zapewnieniom swojego pełnomocnika (k.33v, 34) nie wpłacił żadnych pieniędzy do depozytu sądowego ani też nie stawiał się na rozprawę celem złożenia zeznań, poprzez swojego pełnomocnika wyjaśnił, że nie może, wbrew zobowiązaniu Sądu z 6 listopada 2017 r. (k.35), złożyć wyciągu z konta z A. B., albowiem bank ten upadł. Z kolei uczestniczka w złożonych zeznaniach kategorycznie podała, iż majątek objęty postępowaniem to jedyny majątek wspólny i nie posiadała ani nie posiada ona żadnego innego majątku wspólnego. W tym stanie rzeczy w pełni zasadnym jest ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi tylko wskazany powyżej udział w prawie własności.

Spór w sprawie dotyczył trzech kwestii: dopuszczalności podziału nieruchomości, strony której powinien być przyznany udział w tej nieruchomości i wreszcie jej wartości.

Celem wyjaśnienia pierwszej z tych kwestii Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu budownictwa i geodezji. Biegły J. S. w sposób bardzo szczegółowy, poparty dokumentacją fotograficzną, przedstawił zły, wręcz awaryjny stan budynku. Ocenił, iż właśnie z uwagi na ten stan budynku brak jest możliwości fizycznego podziału nieruchomości. Zastrzegł jednak, że przy odmiennym stanowisku stron postępowania i zaangażowaniu środków finansowych znacznie przekraczających koszty rozbiórki i budowy nowego budynku – istnieje możliwość podziału na samodzielne lokale mieszkalne po spełnieniu wymogów zawartych „w warunkach technicznych jakim winny odpowiadać budynki i budowlę”. Przebudowa winna być dokonana przed wyodrębnieniem lokali.

W istocie zarzutów do tej opinii nie złożyła żadna ze stron. Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł jedynie o uzupełnienie opinii przez biegłego poprzez wskazanie zakresu prac, które są wymagane do wykonania, by na skutek podziału nieruchomości w budynku wspólnym powstały samodzielne lokale mieszkalne. Uzupełnienie to stało się jednak zbędne w świetle niekwestionowanej przez żadną ze stron opinii biegłego z zakresu geodezji i dlatego Sąd pominął zarzuty - wniosek o uzupełnienie opinii biegłego z zakresu budownictwa (k.208v). Otóż biegły z zakresu geodezji J. T. stanowczo stwierdził, iż zaproponowany podział, jako sprzeczny z art. 93.3 b ustawy o gospodarce nieruchomościami, jest niedopuszczalny (brak ścian oddzielenia przeciwpożarowego). Ponadto podział działki nr (...) z zachowanie udziałów jest niemożliwy. Zarzutów do tej opinii nie złożyła żadna ze stron postępowania.

W ocenie Sądu obydwie opinie, jako oparte na fachowej wiedzy i doświadczeniu biegłych zasługują w pełni na podzielenie. Trafność płynących z nich wniosków potwierdza dokumentacja fotograficzna sporządzona zarówno przez biegłego S., jak też i przez biegłego z zakresu szacowania nieruchomości A. D..

Wobec stwierdzenia niedopuszczalności podziału nieruchomości objętej wnioskiem, koniecznym stało się ustalenie, komu należy przyznać udział należący do stron. W ocenie Sądu udział ten należało przyznać uczestniczce, albowiem jak wynika z wiarygodnych zeznań świadka E. G., córki stron, to właśnie uczestniczka ma centrum życiowe w Polsce. Wróciła ona na stałe do kraju, chce przekazać udział w tej nieruchomości swojemu synowi, który chciałby wybudować na tej nieruchomości nowy dom, w którym mogłaby zamieszkać H. S. (1). Z kolei wnioskodawca zamieszkuje na stałe w B. gdzie mieści się jego centrum życiowe – jego 14-letnia córka urodziła się w B. i tam chodzi do szkoły. Należy mieć także na uwadze okoliczność, iż małżonkowie S. byli tylko współwłaścicielami tejże nieruchomości – udział w wysokości 1/2 należy do brata uczestniczki J. Z.. W świetle zgromadzonych w sprawie dowodów nie budzi żadnych wątpliwości, iż wnioskodawca jest silnie skonfliktowany ze swoim byłym szwagrem, co dodatkowo przemawia za przyznaniem udziału w tej nieruchomości uczestniczce, która żyje w zgodzie z bratem. Wątpliwości budzi także zdolność wnioskodawcy do dokonania spłaty w sytuacji, gdy w Belgii ogłoszono jego upadłość.

Celem ustalenia wartości udziału w wysokości 1/2 w działce oznaczonej numerem geodezyjnym (...) z uwzględnieniem okoliczności, iż nakład w postaci budynku gospodarczego oraz dobudowanej części domu zostały poczynione z majątku wspólnego stron, Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości A. D.. Biegły wyjaśnił, iż w związku ze stanem wycenianej nieruchomości, w pierwszej kolejności należy rozstrzygnąć czy naniesienia budowlane na działce wycenianej są (czy nie) przeznaczone do likwidacji. Ma to istotne znaczenie, dlatego, że w przypadku przeznaczenia naniesień budowlanych (części składowych gruntu) zlokalizowanych na wycenianej działce gruntu do likwidacji: jej wartość rynkową określa się metodą kosztów likwidacji i nie można ustalić wartości rynkowej nakładów na tę nieruchomość.

Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2017 r. w sprawie VI ACa 304/16 (dostępne portal orzeczeń sądów powszechnych), iż do uznania, że budynek nadaje się tylko do rozbiórki nie jest potrzebna decyzja administracyjna. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a zwłaszcza opinia biegłego z zakresu budownictwa J. S. nie pozostawia żadnych wątpliwości, iż budynki na działce (...) nadają się tylko do rozbiórki. Jak wynika z opinii biegłego z zakresu budownictwa: fundamenty i ściany budynków są silnie zawilgocone i zagrzybione, podobnie jak i ściany nadziemia, w których są nadto liczne ubytki, mają znacznie obniżoną wytrzymałość i izolacyjność termiczną – łomem można lekko wybić całą cegłę, w poszczególnych miejscach mur można rozbiierać rękami, zaprawa oddziela się od cegieł i kurczy w rękę; stropy posiadają widoczne spękania konstrukcyjne, beton daje się kruszyć; schody na poddasze grożą zawaleniem; kominy poważnie zniszczone,

aż do pełnej destrukcji; ścianki działowe są silnie zagrzybione; stopień zużycia okien i drzwi wynosi 100%; istniejące częściowo docieplenie nie spełnia swojej funkcji – jest całkowicie zawilgocone; tynki wewnętrzne, oblicowania i malowanie dotknięte są całkowitą destrukcją; budynek nie posiada dachu, brak jest ogrzewania, instalacji, podłóg i posadzek. Stan techniczny budynku jest zły/ awaryjny. Stopień zużycia technicznego budynku wynosi 94,9 %. Sąd w pełni podzielając ustalenia biegłego, niekwestionowane również przez same strony, stoi na stanowisku, iż budynki stojące na wycenianej działce nadają się tylko do likwidacji, co skutkuje brakiem możliwości ustalenia wartości rynkowej nakładów poczynionych przez strony postępowania. W okolicznościach faktycznych sprawy wartość tej nieruchomości, w ocenie Sądu, winna zostać ustalona jako wartość gruntu tj. 23.000 zł, a nie jako różnica między sumą wartości gruntu i odzyskanych materiałów a kosztami rozbiórki – w tym przypadku wartość minus 7.531 zł. Za takim stanowiskiem przemawia okoliczność, iż koszty rozbiórki metodą „domową” na pewno będą niższe niż wyliczone przez biegłego, sama działka położona w centrum Z. niewątpliwie posiada pewną wartość, a nadto nie można pomijać okoliczności, iż również uczestniczka nie dołożyła żadnych starań, aby zachować dobry stan nieruchomości. O tym, iż wartość tej nieruchomości określona na 23.000 zł (wartość udziału 11.500 zł) odpowiada rzeczywistej wartości świadczy dodatkowo wycena dokonana przez samego wnioskodawcę, który jako „budowlaniec” określił ją we wniosku na 10.000 zł. Ustalona w ten sposób wartość udziału (11.500 zł) winna zostać pomniejszona o hipoteki obciążające udział małżonków S.. Sądowi znany jest pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 26 stycznia 2017 r. w sprawie I CSK 54/16 (www.sn.pl), iż hipoteka obciążająca nieruchomość byłych małżonków nie ma wpływu na wartość rynkową nieruchomości, przyjmowaną przez sąd za podstawę ustalenia wysokości spłaty lub dopłaty należnej drugiemu

małżonkowi, który nie otrzymuje nieruchomości lub prawa do lokalu. Jednakże zauważyć należy, iż pogląd ten został wyrażony w innym stanie faktycznym, to jest w sytuacji gdy strony postępowania były zarówno dłużnikami osobistymi, jak i dłużnikami rzeczowymi banku (do chwili podziału). W niniejszej sprawie dłużnikiem pierwotnym był tylko wnioskodawca T. S., który zaciągnął zobowiązania, których nie uregulował do chwili obecnej (bezsporne). Po wydaniu decyzji przez Z. (...), a w odniesieniu do drugiej wierzytelności po nadaniu przez Sąd klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika H. S. (1), na udziale 1/2 należącym do małżonków S. w księdze wieczystej KW (...) zostały wpisane hipoteki na rzecz: Z. (...) (wysokość zadłużenia na dzień zamknięcia rozprawy 4.448,28 zł – zaległość 727,58 zł + ustawowe odsetki), Giełdy Praw Majątkowych (...) S.A. w W. (wartość zadłużenia na dzień zamknięcia rozprawy 5.266,92 zł). W sytuacji, gdy jest to jedyny majątek jaki posiada wnioskodawca i biorąc pod uwagę okoliczność, że zamieszkuje on na stałe w B. gdzie ogłoszono jego upadłość, w ocenie Sądu, nie może budzić wątpliwości, iż właśnie udział w wysokości 1/2 w prawie własności działki (...) jest majątkiem z którego mogą i będą chcieli się zaspokoić wierzyciele. Stąd też w stanie faktycznym sprawy winien mieć zastosowanie dominujący w orzecznictwie pogląd, iż przy szacowaniu składników majątku wspólnego należy uwzględnić obciążenia zmieniające rzeczywistą wartość tych składników w szczególności obciążenia o charakterze prawnorzeczowym, za które ponosi odpowiedzialność każdorazowy właściciel nieruchomości, zwłaszcza obciążenie hipoteką. Wartość tych obciążeń odlicza się zarówno przy ustalaniu składników majątku wspólnego, jak i przy zaliczaniu wartości przyznanej jednemu z małżonków nieruchomości na poczet przysługującego mu udziału w majątku wspólnym. (post. SN z dnia 5 października 2000 r., II CKN 611/99 i z dnia 29 września 2004 r., II CK 538/03, nie publ.). Zatem skoro wartość udziału objętego postępowaniem wynosi 11.500 zł, zaś wysokość zobowiązań zabezpieczonych hipotecznie wynosi 9.715,20 zł, to wartość majątku wspólnego podlegającego podziałowi ma wartość 1.784,80 zł. Stąd spłata należna wnioskodawcy wynosi 892,40 zł.

W tym miejscu wyjaśnić jeszcze należy, iż Sąd oddalił wniosek pełnomocnika uczestniczki o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze uczestnika J. Z. (k. 208), albowiem w sytuacji gdy Sąd nie dokonuje fizycznego podziału nieruchomości a ustala tylko osobę, której zostanie przyznany udział, trudno uznać współwłaściciela nieruchomości za osobę, której praw dotyczyć będzie wynik postępowania. Za taką oceną dodatkowo przemawiają zeznania świadka E. G., z których wynika, iż J. Z. pomimo tego, że wie o sprawie, nie zgłosił swojego udziału w niej.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 520 § 1 kpc, pozostawiając szczegółowe wyliczenie tych kosztów referendarzowi sądowemu na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.